

mig nærmere. Kun vil jeg gerne endnu til Slut tilføje, at der selvfølgelig har været Ønsker fremme i Udvalget om paa visse Omraader at gaa noget videre end Lovforslaget tilsigter. Det er ogsaa fremhævet i Betænkningen. Der har været fremsat Ønsker om, at ogsaa andre Erhvervsklasser maatte drages ind under Forsikringen, og ogsaa om, at man gik til at optage Rentesystemet i Stedet for Udbetaling af en vis Sum en Gang for alle. Men man er bleven enig om i Udvalget ikke at stille Ændringsforslag angaaende disse Spørgsmaal under Hensyn til, at man kan haabe om kort Tid at faa den oprindelige Lov frem til Revision, og da vil altsaa det Tidspunkt være kommet, da man rettest og mest betimeligt kan optage alle den Slags Spørgsmaal til Behandling. Udvalget har derfor kun nævnt disse Ønsker i Betænkningen, men ikke stillet særlige Forslag desangaaende.

Med disse faa Ord skal jeg tillade mig at anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting og ogsaa til velvillig Modtagelse af den højterede Indenrigsminister.

Wilmann: Jeg vil kunne fatte mig meget kort. Som den ærede Ordfører har udtalt, er hele Udvalget jo enig om de stillede Ændringsforslag. Naar vi Socialdemokrater have kunnet slutte os saa fuldt ud til disse Ændringsforslag og ikke have stillet andre særskilte Ændringsforslag, skyldes det jo dette, at vi have faaet Visshed for, at Loven af 7. Januar 1898 — den første Lov, vi fik paa dette Omraade — vil blive revideret. Vore Ønsker gik blandt andet i Retning af, at Dagpengene blev forhøjede, at den Tid, hvori Dagpengene udbetales, udstraktes over et længere Tidsrum, end det nu sker o. s. v. Men, som sagt, vi mene at have faaet Visshed for, at denne Lov vil blive tagen op til Revision, og vi fandt det da rigtigt at søge at blive enige i Udvalget for saa hurtigt som muligt at faa dette Lovforslag gennemført.

Hvad der ligeledes har medvirket til, at vi have kunnet indtage denne Stilling, er, at Forslaget gennem Udvalgets Arbejde er blevet efter vor Mening betydelig forbedret. Af saadanne Forbedringer skal jeg blot nævne nogle af de betydningsfuldste. Da Lovforslaget blev forelagt, indeholdt det jo den Bestemmelse, at kun Arbejdere, der vare beskæftigede paa Ejendomme til en Ejendomsskyldværdi ned til 12,000 Kr., skulde være

tvungent forsikrede. Jeg udtalte ved Forslagets første Behandling Ønsket om, at man kom noget længere ned, og ved Samarbejde og Samarbejde med mine Partifæller i Udvalget blev vi klare over, at vi maatte søge at komme betydeligt ned under det, jeg nævnedes ved Forslagets første Behandling her i Tinget. Vort Ændringsforslag, saaledes som det var stillet, gik jo ud paa at komme noget ned under det, der her er det hele Udvalgs Forslag. Men det er min Overbevisning, at den Grænse, der her er truffen, er en god og forsvarlig Grænse. Der er maaske dem, der kunde mene, at det for saa smaa Ejendomme kunde have sin Vanskelighed og vilde være urigtigt at lægge en saadan Byrde paa dem som den, der her lægges paa dem til Forsikring af deres Arbejdere. Men vi ere blevne fuldstændig beroligede ved de Oplysninger, som ere komne frem om Præmiernes Størrelse. Det drejer sig i Virkeligheden om et saa ringe Beløb, at det fuldt ud kan anerkendes og sikkert ogsaa vil blive anerkendt ude omkring i Landet, selv blandt Indehaverne af de smaa Ejendomme, at man er gaaet saa langt ned med den tvungne Forsikring. Det er som sagt en af de Ændringer, som vi Socialdemokrater have sat megen Pris paa og ere glade ved at se gennemførte, og som sikkert i høj Grad have medvirket til, at hele Udvalget er kommet til at staa enig i sin Indstilling.

Jeg vil nævne et andet Ændringsforslag, vi ogsaa sætte Pris paa. Det er det, der vedrører Arbejdere, der ere beskæftigede i private Haver, hvor man har sat den Betingelse for, at disse Arbejdere skulle være forsikrede, at der holdes fast Gartner. Yderligere skal jeg nævne som en Forbedring af Lovforslaget Bestemmelsen om, at alle de Arbejdere, der arbejde i Land-, Skov- og Havebrug, og som tidligere vare inde under den oprindelige Lov af 1898, fremdeles vedblive at være derunder. Det er ogsaa en Forbedring af Lovforslaget. Og endelig skal jeg nævne som en Forbedring: Bestemmelsen om, at de Arbejdere, der komme ind under den frivillige Forsikring, hvor Staten yder Halvdelen af Forsikringen, faa Ret til, ligesom det er bestemt i en anden af de Forsikringslove, vi have faaet, at forlange Halvdelen af den Del af Præmien, de selv skulle betale, refunderet af Arbejdsgiverne i Forhold til den Tid, de have arbejdet paa hvert enkelt Sted.

Det er som sagt Ændringer, der efter vor Mening forbedre Lovforslaget ganske